

Centrum-Demokraterne har syntes, at der skulle fremsættes et andet forslag?

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FRI):

Jo, der kan meget vel være en skjult dagsorden, men den er i så fald skjult, sådan er det jo, og så er det svært at forholde sig til den.

Det, som jeg ikke nåede at sige før, men som jeg vil benytte lejligheden til at sige nu, er, at jeg vil gerne præcisere, at for Frihed 2000 er udgangspunktet, at børnene er forældrenes ansvar. Det er forældrene, der må tilrettelægge dagligdagen, så den kan hænge sammen.

Vi har i Frihed 2000 den opfattelse, at mange af de tilbud og tilskud, der er i dag til børnefamilierne, er sådan set fint nok. Vi mener ikke, at man skal løse de eventuelle problemer, der kan være, ved at komme med flere tilbud og tilskud her fra husets side af. Vi mener, at Folketingets primære opgave må være at fjerne nogle af de negative ting, der er, nogle af de barrierer, nogle af de forhindringer, der er, for at børnefamilierne kan få det bedre. Det burde Folketinget i langt højere grad koncentrere sig om i stedet for bare bevidstløst at komme med flere forslag til nye tilskud, osv.

En af de væsentligste årsager var, som jeg nævnte, skattetrykket, og vi har set, at regeringen – og det er jo skiftende regeringer; det er ikke dem, der sidder her nu, det var også tilbage, da vi havde en borgerlig regering – simpelt hen har måttet erkende, at skattetrykket i dag er så højt, at børnefamilierne er presset så hårdt, at man simpelt hen er nødt til at give tilskud af den ene og den anden art til børnefamilierne, for at de kan få det til at hænge sammen.

Men det er ikke vejen frem, for det betyder bare, at der kommer endnu større skattebyrder, endnu større offentlige udgifter, og det betyder så bare, at problemerne bliver værre og værre. I stedet for at brandbeskatte befolkningen og så kompensere ved at sætte et plaster på såret, så burde man gå den anden vej.

Det, man gør med det her, er, at man gør stort set alle borgere i det her samfund afhængige af tilskud af den ene eller den anden art, og det er ikke et sundt samfund. Vi kan ikke blive ved med at give tilskud til alle. Vi er nødt til at koncentrere indsatsen om dem, der virkelig har et behov, og så ville der også være penge nok til dem.

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

Lad mig starte med at takke Kristeligt Folkeparti for, at vi på denne måde fik lejlighed til at diskutere børnefamiliernes situation.

Lad mig også takke for debatten. Jeg er enig med hr. Jens Heimburger i, at der vel næppe er den indfaldsvinkel eller det element, der muligt kunne tænkes at indgå i denne her diskussion, der ikke har været på bordet. Så det har været en meget grundigt debat, vi har haft.

Det er blevet sagt fra flere sider, at der ikke er meget nyt i det forslag til vedtagelse, der er fremsat af regeringspartierne og CD. Jeg glæder mig over, at der også er andre, der har sagt – hvad der i øvrigt er rigtigt – at der er fremadrettede signaler eller pejlemærker i regeringspartierne og CD's forslag til vedtagelse, nemlig at vi klart betoner, at der skal lægges vægt på, at der i de kommende år sker en prioritering af den sociale indsats over for de vanskeligt stillede børn og unge og deres familier, og det er også anvist, hvordan vi vil foretage den særlige prioritering i det videre arbejde her.

Jeg er enig i de tilkendegivelser, der er kommet i forhold til Venstres, De Konservatives og Dansk Folkepartis forslag til vedtagelse, at det er forkert at gå ind og blande sig i et enkelt element i det samlede overenskomsts system. Det er en forkert tankegang, og jeg synes også en letsindig omgang med værdierne i den danske model, at fremlægge forslag, der betyder, hvis det blev vedtaget, at der skal fremlægges lovforslag, der blandt andet giver mulighed for deltidsarbejde.

Ud over at det er et forkert signal i forhold til den danske model, så er det jo altså også tilfældet, hvis man kender lidt til overenskomtsystemet, at der de sidste 10 år er sket utrolig meget på det her felt, nemlig at man har åbnet adgang for deltidsansættelse i perioder eller for den sags skyld permanent i langt, langt de fleste overenskomster, og de tal, der har været anvendt i debatten, er efter min bedste opfattelse ikke opdaterede.

Det, der er vigtigt at påpege, er, at den enkelte arbejdsplads og de offentlige tilbud, som man kan vælge at tage imod, må give gode rammer for børnefamilierne i en eller anden form for balance. Familievenlige arbejdspladser skal give forældrene den nødvendige fleksibilitet, og det offentlige skal komme med gode og fleksible tilbud om børnepasning.

Jeg tror, at markedet præger udviklingen i den rigtige retning, hvis man synes, at arbejds-